

РЕШЕНИЕ

№ 1707

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-19 СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невена Чеуз

при участието на секретаря Снежана П. Тодорова
като разглежда докладваното от Невена Чеуз Гражданско дело №
20211100114519 по описа за 2021 година

Предявени искиове с правно основание чл. 274, ал. 2 от КЗ /отм./.

В исковата молба на ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД се твърди, че след изплащане на застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“ на основание чл. 274 ал.2 от Кодекса за застраховането/отм./ ищецът е предявил регресна претенция срещу деликвента - застрахован. Ответникът е причинителят на вреда, претърпяна при ПТП, от който ищецът претендира сумата 75 154, 18 лв. - сумата, изплатена като застрахователно обезщетение и сумата от 6 993, 51 лв. - лихва на увредения, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 03.12.2021 год.

Ответникът Д. Д. А., редовно уведомен, оспорва исковите в писмен отговор, депозиран от назначения му особен представител – адв. А. П.. Заявява възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претенцията за лихва.

Исковите се поддържат в открито съдебно заседание от адв. С. С..

Ответникът не реализира процесуално присъствие в открито съдебно заседание.

Съдът, след преценка на доводите на страните и след обсъждане на събраните по делото доказателства с оглед нормата на чл. 235 ал.2 и ал.3 от ГПК и съобразно приетия доклад по делото намира за установено следното от

фактическа и правна страна:

Страните не спорят, а това се установява и от представения по делото протокол за ПТП № 1595680 от 09.06.2015 г. на СДВР, отдел „ПП“, че на същата дата, около 01.30 часа на ул. „Емилиян Станев“ и ул. „Хенрих Ибсен“ в гр. София е осъществено ПТП от водача на лек автомобил „Пежо 206“ с рег. № СА **** РА – Д. Д. А., неспособен водач, при което са нанесени щети на лек автомобил „Мерцедес ЦЛА 45 АМГ“ с рег. № СВ **** АА. Това обстоятелство се потвърждава и от представеното по делото писмо на МВР, ОД на МВР – Стара Загора, от което се установява, че към 09.06.2015 г. Д. Д. А. не притежава свидетелство за управление на МПС респ. представена е и справка за издадените наказателни постановления и актове на същия /17 акта и 21 наказателни постановления/.

Не е формиран спор между страните, че към датата на ПТП по отношение на лекия автомобил „Пежо 206“ е налице валидна застраховка, покриваща риска „ГО“, сключена с ищцовото дружество.

На следващо място по делото е представено решение № 1977/24.10.2017 г., постановено по т.д. 726/2017 г. на СГС, ТО, 16 състав. От съдържанието на същото се установява, че ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД е осъдено да заплати на основание чл. 213 ал.1 от КЗ /отм./ на ЗАД „А.Б.“ сумата от 75 154, 18 лв. – суброгационно вземане за престоирано на застраховано лице обезщетение по имуществена застраховка за вредите, причинени на лек автомобил „Мерцедес ЦЛА 45 АМГ“ с рег. № СА **** АА, от настъпило на 09.06.2015 г. в гр. София ПТП, както и сумата от 2 196, 38 лв. – обезщетение за забава върху главницата за периода 01.11.2016 г. – 13.02.2017 г.. Решението видно от отбелязването е постановено при участие на трето лице-помагач на страната на ЗАД „ОЗК – Застраховане“ – Д. Д. А.. Същото е влязло в законна сила на 28.11.2017 г., отново видно от стореното отбелязване. За присъдените суми е издаден изпълнителен лист на 07.12.2017 г., получен от ищеца на 13.12.2017 г.

Въз основа на издадения изпълнителен лист е образувано изпълнително дело пред ЧСИ Б.Б. като на 09.01.2018 г. длъжникът по изпълнителното дело /настоящ ищец/ е превел по сметка на ЧСИ сумата от 97 803, 58 лв.

Съгласно нормата на чл. 274 ал.2 от КЗ /отм., но правнорелевантен с оглед датата на ПТП/застрахователят има право да получи от застрахования

платеното от застрахователя обезщетение, когато застрахованият при настъпването на пътнотранспортното произшествие е управлявал МПС без свидетелство за правоуправление.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че по делото са установени всички правно релевантни факти на фактическия състав на чл. 274 ал.2 от КЗ /отм./.

При проведено насрещно доказване ответникът е противопоставил правопогасяващо възражение за изтекла погасителна давност по отношение претенцията за лихва.

Моментът на възникване и изискуемостта на регресното право е плащането на обезщетението от страна на застрахователя към увредените лица / в този смисъл са и решение № 70/23.06.2011 г. по т. д. 624/2010 г. на Първо ТО на ВКС, решение № 75/13.06.2011 г. по т. д. 643/2010 г. на Първо ТО на ВКС, решение 192/14.08.2012 г. по т. д. 768/2010 г. на Второ ТО на ВКС/. Налице е и задължителна съдебна практика в този смисъл, съгласно указанията, дадени с т.14 от ППВС 7/04.10.1978 г., която установява началото на давностния срок за регресни претенции респ. приложимия срок на давността – общата петгодишна давност, установена в чл. 110 от ЗЗД. Фактът на плащане на процесните по делото суми е осъществен на 09.01.2018 г. Исковата молба е депозирана в съда на 03.12.2021 г. т.е. преди изтичане на предвидения в закона давностен срок с оглед правилата за броене на срокове и давността не е изтекла, включително и за заплатените суми, представляващи изтекли лихви за периода от увредата до плащането. Регресните искове касаят заплатено обезщетение, част от което е и законната лихва от деня на увредата, с оглед приложимостта на КЗ /отм./ предвид датата на деликта, а нямат за предмет дължими лихви за период от време, за да се възприеме за приложима кратката тригодишна погасителна давност по чл. 111 б. „в“ от ЗЗД.

Следва обаче да се има предвид, че обемът на отговорността на застрахователя по застраховка по риска ГО, респ. на дължимото от него обезщетение е очертан с разпоредбата на чл. 223, ал. 2 от КЗ (отм.), според която застрахователят заплаща обезщетение, включително за пропуснати ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от непозволено увреждане, и за лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното

плащане пред увреденото лице. Обезщетението за забавено изплащане на застрахователното обезщетение, за периода до уведомяването на застрахователя, респ. завеждането на прекия иск, се включва в размера на застрахователната сума, тъй като е плащане на основание застрахователния договор, но не и обезщетението за забава след този момент. Това разрешение е изрично изводимо при съвместно тълкуване на нормите на чл. 267 ал. 4 от КЗ /отм./ вр. с чл. 227 т.2 от КЗ /отм./, според които "присъдените срещу застрахователя лихви за забава и за съдебни разноси не се ограничават от размера на застрахователната сума", а застрахователят" има право на регресен иск за платените лихви за забава, съответстващи на периода от датата на настъпване на застрахователното събитие до датата на съобщаване на обстоятелствата по чл. 224, ал. 1 КЗ /отм./ от застрахованото лице или до датата на предявяване на прекия иск по [чл. 213, ал. 1 КЗ /отм./](#), освен ако застрахованото лице не е изпълнило задълженията си по причини, които не могат да му се вменят във вина". / в този смисъл решение 199/10.05.2016 т. по т.д. 3137/2014 г. на Първо ТО на ВКС/. По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че в предмета на регресното право са и изтеклите законни лихви от датата на деликта до датата на предявяване на прекия иск на увредения срещу настоящия ищец, предвид липсата на данни за неговото по-ранно уведомяване от страна на деликвента. Исковата молба по прекия иск е била депозирана в СГС на 14.07.2017 г., което се установява от деловодната система на съда при извършена служебна справка от съдебния състав респ. горното се установява и от самия диспозитив на съдебното решение по прекия иск т.е. в предмета на регресната претенция се включват вземанията за законна лихва до 13.02.2017 г. вкл. Отново видно от решението на СГС по т.д. 726/2017 г. същите възлизат на сума в размер на 2 196, 38 лв. и до този размер искът за обезщетение за забава е основателен като за горницата до пълния заявен размер от 6 993, 51 лв. искът подлежи на отхвърляне.

По отношение отговорността за разносните съдът, като взе предвид че има релевирано искане в тази връзка и същото е направено своевременно счита, че на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноси, посочени в списъка по чл. 80 от ГПК в припадащата им се част с оглед уважената част от иска респ. сторените в производството по чл. 390 от ГПК, за което са представени доказателства. Предвид което на ищеца се следва сумата от 18 936, 99 лв. – съдебни разноси.

Поради което, СГС, I-19 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. Д. А., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. София, бул. **** – адв. П. /особен представител/ да заплати на основание чл. 274, ал. 2 от Кодекс за застраховането/отм./на ЗАД „ОЗК – ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, ЕИК ****, със съдебен адрес: гр. София, ул. **** – АД „Г. и партньори“ сумата от **75 154, 18** /седемдесет и пет хиляди сто петдесет и четири лева и осемнадесет стотинки/ лв. – регресно вземане, представляващо обезщетение за имуществени вреди, причинени на лек автомобил „Мерцедес ЦЛА 45 АМГ“ с рег. № СВ **** АА от ПТП на 09.06.2015 г. в гр. София, както и сумата от **2 196, 38** лв. /две хиляди сто деветдесет и шест лева и тридесет и осем стотинки/ - регресно вземане за обезщетение за забава до 13.02.2017 г. като отхвърля искът за горницата до пълния предявен размер от 6 993, 51 лв., ведно със законната лихва върху двете суми, считано от 03.12.2021 г. до окончателното им изплащане, както и на основание чл. 78 ал.1 от ГПК сумата от **18 936, 99** лв. – съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС, в двуседмичен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски градски съд: _____